

16.09.2020 | Музеј на современа уметност | 19:30

*предавање на Славчо Димитров во разговор со Артан Садику

Политичкото естетско: релационост, ранливост и антагонизам

Во рамки на мојата презентација сакам да го понудам концептот на телеснувањето-во-заедничкото како ново-материјалистичка разработка на анархичноста на политичкото, односно да ја аргументирам естетската втемеленост/растемеленост на политичкото. Импликациите на ваквата имагинација и изведба на политичкото се двострани. Од една страна се претпоставува радикалната ранливост, конечност, смртност и пасивност која произлегува од телесната изложеност во темелот на политичкото, а од друга страна се инсистира на монструозната трансформативност, отпорност и недофатливост на телесниот пластицитет и екстензија во мноштво на екотехнологии и сингуларни релации, и следствените можности за мислење и перформирање на заедничкото битствување. Со ваквото разбирање на политичкото сакам да понудам предлог за политики на еднаква дистрибуција, можности за иновација, учество во процеси на одлучување и пролиферација на екотехнологии на телесноста, а кои не можат да бидат втемелени ниту во индивидуалистичката либерална логика, ниту во комунитарните фантазми, токму поради она што јас го нарекувам, следејќи го Нанси, телеснување-во-заедничкото, како извор на ранливост, меѓузависност, изложеност на апарати на контрола и регулација, но и на антагонистични, дисензуални колективни трансформации.

Славчо Димитров

Славчо Димитров е асистент на Факултетот за правни и политички науки на ФОН Универзитетот, на предметите по Современа политичка филозофија, Историја на политички теории, Род и политика, Политика и култура, и Политики на тела и емоции. Има дипломирано Општа и компаративна книжевност на Филолошкиот факултет на УКИМ, а магистрира првин на Родови студии и филозофија на Институтот Евро-Балкан, а потоа и на Трансдисциплинарни родови студии на Кембриџ Универзитетот во ВБ. Во моментот ја работи неговата докторска дисертација

на тема Ан-архични тела: Корпореален материјализам, афекти и политичкото, на Одделот за трансдисциплинарни студии на современите медиуми и уметности на ФМК, Белград. Има работено како асистент на Институтот Евро-Балкан на последипломските Родови студии и Културни студии, и на Факултетот за медиуми и комуникации – СИНГУДУНУМ, Белград, на предмети од областа на квир теоријата, културните теории, отелотворување и род, критичка теорија итн. Во изминатата декада има координирано голем број на академски проекти, летни школи, и проекти од областа на човековите права и маргинализираните заедници. Основач е на интернационалната летна школа Summer School for Sexualities, Cultures and Politics во Белград, и е еден од основачите на ИПАК.Center – Research Center for Identities, Cultures and Politics in Belgrade. Славчо Димитров има курирано неколку уметнички и културни проекти, и повеќе конференции во Северна Македонија, вклучувајќи ги: Афективни странци: уметноста на неуспехот, групна изложба во Националната галерија на Македонија, во 2014 (вклучително и уредено зборник текстови и каталог поврзан со изложбата), Архива на квир искуствата, во Чифте Амам, во 2012 година., All Beauty Must Die, со Велимир Жерновски во 2014 година и др. Куратор е веќе шеста година по ред на Скопскиот викенд на гордоста, интердисциплинарен фестивал за квир уметност, култура и теорија. Димитров има објавено многу текстови во областа на културните студии, политичката филозофија, студиите на перформансот, телесноста и афектите, квир теоријата итн. во регионални и интернационални списанија и книги. Автор е на книгата Невозможни исповеди: субјективитет, моќ и етика (2014). Во моментот Димитров е вклучен во два интернационални ЕУ поддржани проекти за Курирање во контекст и Геофилозофија на Балканот.

Артан Садику е истражувач, теоретичар и активист кој има докторат по филозофија. Негови примарни научни интереси се теориите на субјектот, феминизмот, радикалните практики во политиката и уметноста. Работел во Институтот за општествени и хуманистички науки – Скопје каде што ја водел Школата за критика и политика, е основач е и на Левичарското движење „Солидарност“ и Културниот клуб Синдиката. Студирал и истражувал во универзитетите во Минхен, Балтимор, Осло и Амстердам. Тој беше еден од клучните актери во протестните движења АМАН!, #протестирам и Академскиот пленум а во моментот е дел од програмскиот и организацискиот борд на Контрапункт и на КРИК - фестивал за критичка култура. Редовен соработник е на регионални и меѓународни списанија како Le Monde Diplomatique, Journal Identities и Bilten. Неговите последни текстови се однесуваат на просторот за уметноста во општеството и естетската форма на работниците.

